Книга пророка Даниїла 7

Чотири звірі у видінні 1-8; Ветхий деньми й Син чоловічий у видінні 9-14; пояснення видіння 15-28

1 Першого року Валтасара, вавилонського царя, Даниїл мав сон і видіння у голові своїй на своєму ложі. Тоді він записав той сон. - Початок викладу. -

2 Заговорив Даниїл і мовив: «Бачив я в моєму видінні вночі, аж ось чотири вітри під небом розбурхали велике море,

3 і чотири великі звірі вийшли з моря, несхожі один на одного.

4 Перший - ніби лев, і в нього і орлячі крила; дивився я, доки в нього не вирвано крила й підведено його з землі, тож став він на ноги, як людина, й дано йому людське серце.

5 А ось ще звір другий, схожий на ведмедя, стояв по один бік, і троє ребер було в його пащеці, між зубами; йому так сказано: Встань, їж багато м'яса!

6 Потім бачив я ось ще звір, ніби леопард; на плечах у нього четверо птичих крил, і чотири голови було в цього звіря, й надано йому владу.

7 Після того бачив я в нічних видіннях, аж ось звір четвертий, страшний, жахливий і надзвичайно сильний; у нього великі, залізні зуби; жер він, трощив, а останки топтав ногами. Він не був схожий ні на одного із звірів, що були перед ним, і мав десять рогів.

8 Дивився я пильно на ті роги, аж ось ще один ріг, маленький, виступив між ними, а три попередні роги були вирвані перед ним, і ось у цього рога були очі, ніби людські очі, і рот, що промовляв зухвало.

9 Дивився я - аж доки не були поставлені престоли, і не засів Ветхий деньми. Одіж на ньому, немов сніг, була біла; волосся на голові у нього, немов чиста вовна; престол його, як полум'я вогненне; колеса його, як вогонь палючий.

10 Ріка вогненна розливалась, виходила з-поперед нього. Тисячі тисяч йому служили, і силенна безліч перед ним стояла. Суд засів, і розгорнуто книги.

11 Дивився я тоді через великий галас гордовитих слів, що вимовляв ріг. Дивився я, аж доки звір не був убитий, і тіло його не було понівечене й вкинуте на спалення у вогонь.

12 Та й в інших звірів віднято їхню владу, і час їхнього життя був призначений їм до пори й до години.

13 Бачив я в нічних видіннях, аж ось на небесних хмарах ішов ніби Син Чоловічий; дійшов він до Ветхого деньми, і приведено його поперед нього.

14 І дано йому владу, славу й царство, і всі народи, племена та язики йому служили. Влада його - влада вічна, що не минеться, і царство його не занепаде ніколи.

15 Мій дух стривожився від того в мені, в Даниїлі, й видіння голови моєї мене перелякали.
16 Я приступив до одного з тих, що там стояли, й спитав його про певне значення усього того, і він відповів мені й пояснив мені, що воно значить.
17 Ці великі звірі, що їх чотири, - це чотири царі, що настануть на землі,
18 а потім візьмуть царство святі Всевишнього й володітимуть царством повіки й по віки вічні.
19 Тоді я забажав чогось певного про четвертого звіря, що був інакший, ніж усі інші, й дуже страшний, з залізними зубами й мідяними пазурями, що жер і трощив, а останки топтав ногами,
20 та про десять рогів, що були в нього на голові, й про другого, що був виступив і що перед ним упали три; про той ріг, що в нього були очі й рот, що промовляв зухвало й що здавався більшим від інших.
21 Дивився я: а той ріг провадив війну з святими й подолав їх,
22 доки не прийшов Ветхий деньми й доки не передано суд святим Всевишнього й не настав час, щоб царством святі заволоділи.
23 Він так пророк: Четвертий звір - це четверте царство, що буде на землі, відмінне від усіх царств; воно пожере всю землю і розтрощить її та розтопче.
24 А десять рогів - то десять царів, що постануть з того царства, а після них постане інший. Він буде відмінний від попередніх і скине трьох царів.
25 І слова на Всевишнього буде вирікати та святих Всевишнього буде гнобити, й задумає змінити свята й закон; і вони будуть віддані в його руки до часу, до часів і половини часу.
26 Та потім суд засяде, і в нього владу віднімуть, щоб його знищити і погубити остаточно.
27 І царство, влада й велич царств, які по всьому піднебессі, будуть дані народові святих Всевишнього, царство якого - царство вічне, і всі держави будуть йому служити і коритись.
28 Досі кінець звіту. Мене, Даниїла, мої думки дуже стривожили, й вигляд мого обличчя змінився, але я зберіг річ у моєму серці.»